

ARGUMENTARI CONVOCATÒRIA ELECTORAL

18/09/2019

1. IDEES CLAU:

→ **Aquesta convocatòria electoral suposa un fracàs col·lectiu que implica que totes les persones que ocupem responsabilitats públiques hem de fer autocrítica.**

- L'autocrítica no es pot quedar en una paraula, implica revisar i canviar què ha fallat en aquests mesos per no tornar-ho a repetir.
- Cal treballar amb humilitat per a que la gent pugui tornar a confiar en les institucions que és, finalment, l'únic que té la gent comuna per protegir els seus drets davant dels lobbies i els privilegiats.
- La ciutadania s'ha despertat avui decepcionada, i aquest és un malestar que afecta també a les bases de tots els partits, també a les del Partit Socialista que cridaven "sí se puede" i "con Rivera no".
  - Avui hi ha el PSOE de les bases, el dels governs autonòmics i municipals on sí s'arriba a acords i, per altra banda, una cúpula segrestada per gurús del màrqueting.

→ **Pedro Sánchez ha decidit sotmetre la ciutadania a la ruleta russa d'unes noves eleccions abans d'acceptar que el país ha canviat i que el bipartidisme no tornarà.**

- La pluralitat electoral ha vingut per quedar-se, i tots aquells polítics que no sàpiguen dialogar i arribar a acords no serveixen per aquesta nova etapa.
- Pedro Sánchez ha demostrat fins a tres vegades al Congrés dels diputats ser algú que rebutja buscar a acords i dialogar.
  - Ho va fer presentant-se a la primera investidura fallida amb un acord amb Ciutadans que no va aconseguir cap més suport.
  - Ho va fer a la moció de censura, que va sortir endavant gràcies als ponts i a l'esforç del nostre grup.
  - Ho ha fet en aquest últim cicle en el que només ha aconseguit el suport d'un diputat del Partit Regionalista Càntabre.
- Pedro Sánchez tenia dos oportunitats per evitar eleccions: per la dreta i per l'esquerra, i ha preferit seguir tensionant a la ciutadania per un grapat de vots.
  - La sensació que queda és que Pedro Sánchez no és ni de dretes, ni d'esqueres, és del que digui el CIS. I això ens diu que el problema no ha estat el socialisme, sinó una cúpula segrestada per gurús del màrqueting, com Iván Redondo.

- La millor demostració de la manca de la política del diàleg de la cúpula del PSOE és que volen trucar les regles del joc per a que beneficiïn sempre al bipartidisme amb una reforma constitucional.
- Un President que no sap dialogar ni arribar a acords és un president que condemna el país a l'inestabilitat.

→ **La ciutadania ja va decidir i, per tant, no es pot sortir a exigir res sinó a demanar una segona oportunitat per construir estabilitat progressista i diàleg.**

- La campanya s'ha d'afrontar amb humilitat i entenent quin és el sentiment majoritari de la ciutadania. No es pot exigir a la ciutadania que faci allò que la política no ha estat capaç de fer.
- Hem de sortir a demanar una segona oportunitat per construir estabilitat progressista i ponts de diàleg davant del 155 i de qui vol aplicar les mateixes receptes a la recessió econòmica que tan dolor van provocar a la ciutadania.

2. D'ON VENIM?

→ RELAT I SUCCESSIÓ DELS FETS D'UNES ELECCIONS A UNES ALTRES

- Venim d'unes eleccions que van ampliar la majoria dels partits de la moció de censura com a resposta a una dreta radicalitzada i sense rumb. Això va dibuixar una majoria sòlida progressista i plurinacional.
- Nosaltres ho vam deixar clar en la campanya electoral: teníem l'oportunitat, per primera vegada a la història, de tenir un Govern progressista que passés pàgina del bipartidisme i que comptés amb persones d'una formació sobiranista com En Comú Podem. Un Govern que mirés a Catalunya.
- Durant els mesos posteriors a les eleccions, el candidat a la presidència, Pedro Sánchez, que és qui té la responsabilitat de buscar els suports necessaris al Congrés del Diputats va quedar-se de braços creuats reclamant el suport de C's qui els va tancar la porta.
- Davant d'aquesta situació, els primers en fer un pas endavant vam ser el grup d'En Comú Podem amb una proposta de 25 mesures que no eren de màxims, sinó que eren propostes que en el seu dia ja s'havien parlat i negociat amb el PSOE. No vam tenir resposta, ni del PSC que segueix callat en tota aquesta negociació, ni del PSOE.
- Durant les setmanes posteriors els PSOE va anar posant excuses: primer Catalunya, després Pablo Iglesias. És aquí quan arriba la proposta de Govern de coalició, una proposta que pretenia que en 48h parléssim de tot allò al que el PSOE s'havia negat des de feia tres mesos. En definitiva, un paper de regal molt bonic, però quan l'obries estava buit.
- Ens vam abstenir a la investidura com un missatge que considerava aquesta proposta com un **punt de sortida i no d'arribada** en el que podíem començar a

parlar de programa i equips. Vam manifestar que estaríem disponibles durant tot l'estiu per seguir negociant.

- Veient que el PSOE seguia sense fer la seva tasca, vam decidir tornar a presentar una proposta programàtica aquest cop amb el grup confederal que tornés a incloure les mesures més importants de les 25 d'En Comú Podem, entre elles, la Mesa de Diàleg que ens ha de servir per a que totes les forces polítiques posem sobre la taula solucions a la crisi territorial. El PSOE no va trigar ni 24h a tancar-hi la porta.
- Després d'això, Pedro Sánchez reapareix ahir amb un document de propostes que torna a posar el contador a 0 com si mai hagués existit la proposta de coalició i sense algunes de les propostes més importants que havíem posat sobre la taula, com ara, la Mesa de Diàleg sobre Catalunya.
- El PSOE va decidir presentar un programa electoral i no un programa de govern des del qual negociar un acord integral d'equips on també es parlés de quina serà la resposta d'aquest futur Govern sobre Catalunya i la crisi territorial.
- En aquest punt, Ciutadans va decidir fer una proposta que implicava un estat d'excepció autonòmic per Catalunya, un retrocés per Navarra i l'aplicació de les velles receptes d'austeritat.
- I tot i que el desig de la cúpula del PSOE havia estat sempre arribar a un acord amb Rivera i que es va veure en les declaracions de Ábalos aquell mateix dia, Pedro Sánchez i el seu assessor ja havien decidit portar el país a unes noves eleccions per un grapat de vots.